

ἐμβλέψαι εἰς τὴν ἰδίαν πῆραν ἀφίνοντες τὴν ξένην; τότε μόνον, βεβαιώθητε, θέλομεν κατορθώσαι νὰ εἴμεθα εἰς ἀρμονίαν μετὰ τῆς κοινωνίας καὶ τῶν φίλων ἡμῶν. Κυρίαί μου, μὴ ἐρωτᾶτε τὰ τέκνα ἐπανερχόμενα ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἢ ἐκ τοῦ περιπάτου, ἢ ἐκ τοῦ σχολείου, ἢ ἐκ τινος φίλου, τί εἶδον, τί ἐπραξάν, τί εἶπον. Αὐτός εἶνε ὁ μόνος τρόπος ὅπως κατὰ κράτος πολυπράγμονα. Μήπως ἡ πολυπραγμοσύνη ἦνε ἀρετὴ; Μήπως συνομιλίαι τινὲς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ προάστεια περιώνυμα διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην τῶν κυριῶν τῶν ἦνε εὐπόλητα;

Μὴ ζητήετε νὰ στολίσγητε τὰς κόρας ὑμῶν τόσον διὰ γλωσσῶν ξένων, διὰ μουσικῆς, διὰ τρόπων εὐρωπαϊκῶν, αὐτὰ εἰσι ψιμυθιον· μήπως ἐπιθυμήτε νὰ ἴδῃτε αὐτὰς ἐψιμυθιωμένας; δὲν πιστεύω προσπαθήσατε νὰ ταῖς διδάξγητε σεμνότητα, γενναϊότητα, φιλοστοργίαν, σέβας πρὸς τὰ θεῖα, σωφροσύνην ταῦτα συνήθως διακρίνουσι τὰς καλῶς ἀνατετραμμένας Εὐρωπαίας· μήπως νομίζγητε ὅτι ἤξεύρουσι ξένας γλώσσας ἀμελήτασαι τῆς ἰδίας; ἢ κλειδοκύμβαλον μὴ στολισθεῖται διὰ σεμνότητος; ὄχι! προσέξατε, μητέρες, καλῶς, στηρίξατε πρῶτον τὸ ἦθος τῶν θυγατέρων ὑμῶν, καλλιεργήσατε τὰς εὐγενεῖς ῥοπὰς τῶν τυφερῶν καρδιῶν τῶν, καὶ εἶτα θρέψατε τὸ πνεῦμα διδάσκουσαι εἰς αὐτὰς πολλὰ γράμματα. Ζυγίζετε ὅμως πάντοτε καλῶς τὸ συζυγικὸν βαλάντιον. Μὴ στεναχωρῆτε τὸν ἄνδρα. Μὴ παριστᾶτε τὰς συζύγους τῶν κωμῶδιων. Πόσαι αὐτῶν ἔλαβον τραγικὴν λύσιν! Τί θέλει χρησιμεύσαι εἰς ὑμᾶς ἐὰν σήμερον μὲν ἡ θυγάτηρ ὑμῶν ἦνε πολὺγλωττος δεσποινίς, αὐριον δὲ ταπεινὴ διδασκάλισσα ἢ ῥάπτρια· ἐὰν σήμερον ἄλλοτος σπατάλη παρέχη συμπόσια λαμπρὰ, ἐσθῆτας πολυτελεῖς, θεραπείαν πλουσίαν καὶ αὐριον ἢ πτωχία κρούσῃ τὴν θύραν;

Προσπαθήσατε τέλος, εὐγενεῖς ἀναγνώστριάί μου, ἵνα γένητε μητέρες· καθ' ἑκάστην ἀκούετε εἰς συλλόγους, λέσχαι, σχολεῖα καὶ συνομιλίαι τῶν σοφῶν ὅτι τοῦτου μᾶλλον ἔχομεν ἀνάγκην. Καί! ἀληθῶς μοῖαι ὑμεῖς δύνασθε νὰ μορφώσητε ἡμᾶς, νὰ καταστήσητε τοὺς υἱοὺς καλοὺς μὲν πρὸς ὑμᾶς, φιλοστόργους πρὸς τοὺς συζύγους καὶ τὰ τέκνα καὶ τιμίους καὶ ἀγαθοὺς διὰ